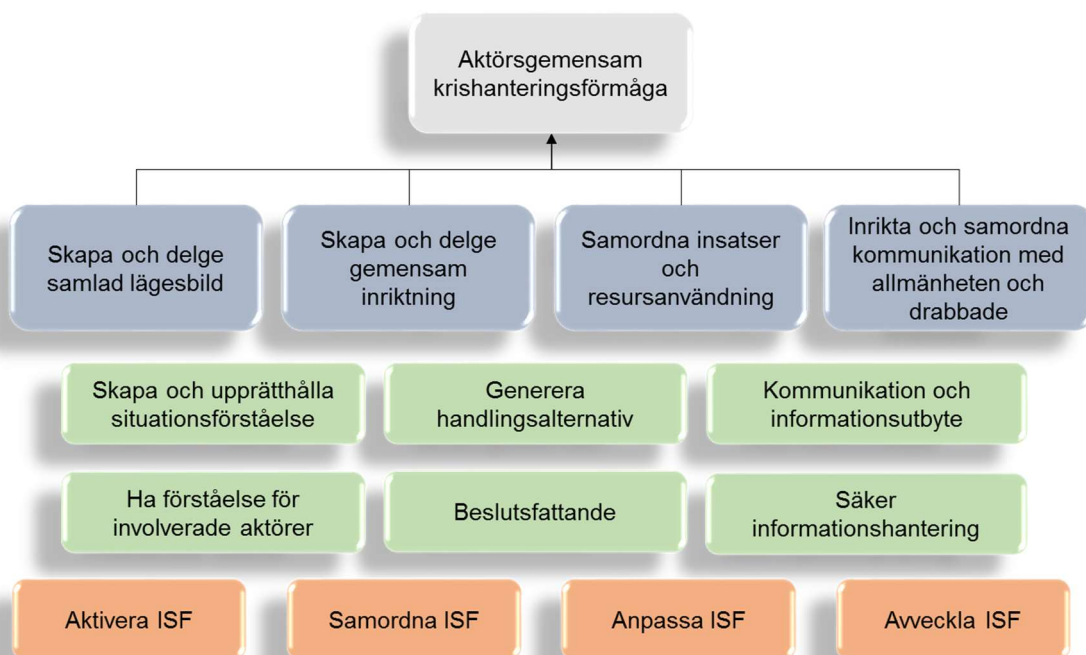

Projektnummer/Project no Kund/Customer
B73004 MSBFoT-område
Inget FoT-områdeFörfattare/Author
Niklas Hallberg
Mari Olsén
Per-Anders Oskarsson
Johan Nordström
Magdalena GranåsenDatum/Date Memo nummer/Number
2021-06-22 FOI Memo 7571

Förmågemodell för aktörsgemensam krishantering

Titel/Title
Förmågemodell för aktörsgemensam krishanteringMemo nummer/Number
FOI Memo 7571

Inledning

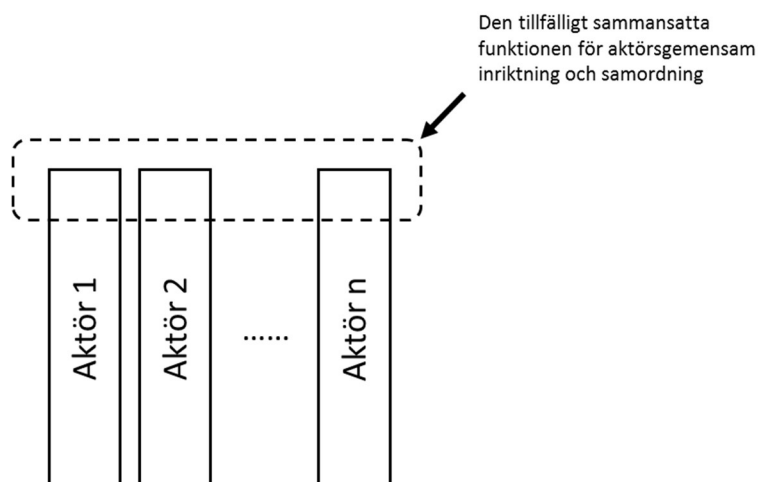
Moderna samhällen måste besitta förmågan att hantera komplexa samhällsstörningar som kan medföra allvarliga konsekvenser, så kallade kriser. Kriser är händelser som präglas av att de är sällsynta, oförutsägbara samt av att deras komplexitet och omfattning är så pass omfattande att hanteringen av dessa förutsätter att flera organisationer samverkar (Boin, 2009). Detta medför att det måste finnas en förmåga hos samhällens aktörer att *samverka* för att kunna hantera dessa händelser. För att beskriva denna förmåga att samverka används i detta memo benämningen *aktörsgemensam krishanteringsförmåga*. En utmaning med att arbeta med förmågor som företeelse inom krishantering är att det inte finns någon allmänt accepterad och fastställd definition av begreppet (Lindbom & Tehler, 2020). I vissa fall avses resurser som exempelvis brandbilar och ambulanser. I andra sammanhang avses snarare den effekt som ska kunna åstadkommas. I detta memo avser *förmåga* att kunna åstadkomma något specifikt, exempelvis att upprätta och vidmakthålla en lägesbild.

Utgångspunkten för det arbete som beskrivs i detta memo är de förmågor som identifierats som nödvändiga för aktörsgemensam krishantering av Olsén, Hallberg, Oskarsson och Granåsen (2020). Dessa förmågor avses kunna bidra till att utveckla, vidmakthålla och säkerställa en ändamålsenlig aktörsgemensam krishanteringsförmåga. Detta genom att kunna användas för att beskriva, diskutera och värdera aktörsgemensam krishantering samt som grund vid utformningen av aktörsgemensamma krishanteringsövningar, så kallade samverkansövningar. Samverkanövningar är övningar i vilka minst två aktörer övar tillsammans. Dessa övningar kan genomföras inom en sektor eller mellan sektorer samt inom eller mellan nivåer i samhället; lokal, regional, nationell och internationell.

De 14 förmågorna är kategoriserade som kärnförmågor, stödjande förmågor och förutsättningsskapande förmågor. *Kärnförmågorna* utgör den aktörsgemensamma krishanteringsförmågan. *De stödjande förmågorna* bidrar till upprätthållandet av kärnförmågorna. *De förutsättningsskapande förmågorna* skapar förutsättningarna för att genomföra den aktörsgemensam samverkan. Syftet med memot är att validera, precisera och detaljera de tidigare beskrivningarna av förmågorna (Olsén, Hallberg, Oskarsson & Granåsen, 2020; Hallberg, Oskarsson, Nordström, & Mcgarvey, 2020).

Ambitionen med de förmågebeskrivningarna som tagits fram är att förmågorna ska vara generiska i den mening att de är oberoende av vilken typ av händelse som inträffat, när den har skett, var den har inträffat samt vilka aktörer som deltar i hanteringen. Dock är en förutsättning för användande av förmågorna att det finns någon form av funktion, i vilken involverade aktörer kan utbyta information för att åstadkomma inriktning och samordning, motsvarande den inriktnings- och samordningsfunktion (ISF) som beskrivs i MSB (2018). Aktörsgemensam samverkan sker därmed inom en ISF, eller inom motsvarande form för samverkan, mellan involverade aktörer under en kris (Figur 1).

I detta memo används ISF som en generell benämning på en funktion för samverkan, det vill säga en funktion i vilken aktörer kommer överens, åstadkommer inriktning och samordning av tillgängliga insatser och resurser. Funktionen sätts samman när någon av de förutbestämda krishanteringsaktörerna upplever att det finns ett behov av en gemensam inriktning och samordning av insatserna för att hantera en samhällsstörning. Deltagarna i en ISF agerar som representanter för den egna organisationen med de mandat som situationen kräver (MSB, 2018). Möten för samverkan inom denna funktion kan ske på en fysisk plats, på distans eller i en kombination av detta.

Titel/Title
Förmågemodell för aktörsgemensam krishanteringMemo nummer/Number
FOI Memo 7571

Figur 1. Funktionen för aktörsgemensam inriktning och samordning (ISF) innefattar representanter från de ingående krishanteringsaktörerna.

Arbetet som beskrivs i detta memo har genomförts inom ramen för projektet *Koncept och metoder för stärkt erfarenhetshantering via tvärspektoriella övningar* (KOMET). Projektet KOMET avser att bidra till att utveckla krisberedskapssystemets förmåga till långsiktigt lärande och tillämpning av erfarenheter från övningar inom och mellan krisberedskapsaktörer, genom att utveckla koncept och metoder för detta. Dessa koncept och metoder bidrar även till stöd för att tolka, stödja och värdera samhällets utveckling av krisberedskapsförmågan som en effekt av tillämpade erfarenheter från aktörsgemensamma övningar. Projektet är finansierat av MSB och bedrivs från 2016 till och med 2021.

Genomförande

Arbetet med att ta fram förmågorna har sin grund i en systematisk litteraturstudie, ur vilka teman av aktörsgemensam krishanteringsförmåga identifierades (Granåsen, Olsén, & Oskarsson, 2018; Granåsen, Olsén, Oskarsson, & Hallberg, 2019). Baserat på dessa teman och en kompletterande litteraturstudie där litteratur valts ut specifikt, genomfördes ett modelleringsarbete vilket resulterade i 14 förmågor (Olsén, Hallberg, Oskarsson, & Granåsen, 2020). För att säkerställa dessa förmågors relevans genomfördes en fallstudie. Syftet med fallstudien var att undersöka om förmågorna omnämns i erfarenhetsrapporter från inträffade kriser, och därmed kunde beaktas som betydande för hanteringen av händelsen. I fallstudien ingick stormarna *Gudrun* (2005) och *Katrina* (2005), *skogsbränderna i Västmanland* (2014) och *Victorian bushfire* (2009) samt *terrorattentaten på Drottninggatan* (2017) och *Utøya* (2011). Resultatet av fallstudien nyttjades även för att tydliggöra förmågorna.

Efter fallstudien genomfördes en modellering i form av en workshop där beskrivningarna av respektive förmåga itererades mellan deltagarna. Workshopen genomfördes av fyra forskare från projektet KOMET. Två av forskarna har lång erfarenhet från krishantering och relaterad övningsverksamhet, en har erfarenhet från genomförandet av aktörsgemensamma krishanteringsövningar och en har lång erfarenhet av att systematisera och modellera förmågor. Workshopen resulterade i preciserade och detaljerade beskrivningar av förmågorna, vilket inkluderade aspekter av respektive förmågorna som är viktiga att beakta.

Titel/Title
Förmågemodell för aktörsgemensam krishantering

Memo nummer/Number
FOI Memo 7571

Aktörsgemensam krishanteringsförmåga

Nedan beskrivs de tre kategorierna av förmågor i var sitt avsnitt, som vart och ett inleds med en övergripande beskrivning av kategorin och därefter beskrivningar av de ingående förmågorna. Beskrivningarna av respektive förmåga, innefattar även de aspekter som är centrala för förmågan.

Kärnförmågor

Kärnförmågorna utgör den aktörsgemensamma krishanteringsförmågan. Dessa förmågor har direkt påverkan på hanteringen av händelsen, och därmed krishanteringssystemets prestation. De fyra kärnförmågorna är: (1) skapa och delge samlad lägesbild, (2) skapa och delge gemensam inriktning, (3) samordna insatser och resursanvändning samt (4) inrikta och samordna kommunikation med allmänheten och drabbade (Figur 2).

Figur 2. De fyra kärnförmågorna som tillsammans utgör aktörsgemensam krishanteringsförmåga.

Skapa och delge samlad lägesbild avser att sammanställa information från olika aktörer till övergripande lägesbild och delge den till berörda. Den samlade lägesbilden behöver bland annat innehålla en övergripande beskrivning av händelsen, möjliga utvecklingar av händelsen, involverade aktörer samt deras resurser och insatser. Den samlade lägesbilden kan nyttjas av flera krishanteringsaktörer som grund för beslutsfattande eller för kommunikation med drabbade och allmänheten. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Identifiera informationsbehov och aktörer som kan bidra med information
- Inhämta och ta emot information från de aktörer som kan bidra med information
- Analysera information och tolka skeendet
- Sammanställa informationen i en samlad lägesbild
- Kommunicera den samlade lägesbilden
- Upprätthålla aktualitet i den samlade lägesbilden

Skapa och delge gemensam inriktning avser att skapa och delge gemensam målsättning och inriktning som stöd för att hantera händelsen. Den gemensamma inriktningen skapar förutsättning för samverkande organisationer att samordna aktiviteter och resursnyttjande. Mål och inriktning behöver kunna förändras allt eftersom situationen och förståelsen för denna förändras. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Identifiera hjälp- och åtgärdsbehov
- Analysera behov av att inrikta eller ominrikta den gemensamma hanteringen
- Formulera målsättning och besluta om aktörsgemensam inriktning
- Kommunicera aktörsgemensam målsättning och inriktning

Samordna insatser och resursanvändning avser att baserat på förståelse för situationen och vald inriktning, besluta om aktiviteter och nyttjande av resurser samt kommunicera beslutet till de

Titel/Title
Förmågemodell för aktörsgemensam krishantering

Memo nummer/Number
FOI Memo 7571

organisatoriska delar hos aktörerna som ska verkställa beslutet. Samordning innebär en koordinering av aktörernas åtgärder för att uppnå ett gemensamt mål. Följande aspekter av förmågan är centrala:

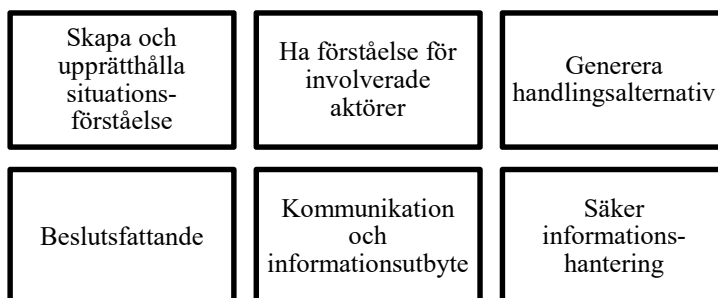
- Identifiera samordningsbehov
- Ta fram en aktörsgemensam plan för de aktiviteter och resurser som behöver samordnas
- Besluta den aktörsgemensamma planen
- Kommunicera den beslutade planen
- Följa upp och anpassa planen utifrån situationens utveckling

Inrikta och samordna kommunikation med allmänheten och drabbade avser att identifiera målgrupper, fastställa gemensamt syfte för kommunikationen med respektive målgrupp samt formulera meddelanden och besluta om vilka kanaler som ska användas för att kommunicera dem. Detta behövs för att åstadkomma en samstämmighet och tydlighet avseende uttalanden om situationen. Motstridig information kan leda till att beslutsfattare och allmänheten förlorar förtroendet för de involverade aktörernas förmåga att hantera situationen. Avsaknad av information riskerar att ge upphov till ryktesspridningar om såväl de involverade organisationerna som om krisen och dess utveckling. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Identifiera målgrupper och deras informationsbehov
- Ta fram aktörsgemensamma budskap
- Formulera meddelanden för respektive målgrupp
- Identifiera och besluta om kommunikationskanaler för respektive målgrupp (inkl. tidpunkt för genomförandet)
- Kommunicera med allmänheten och drabbade

Stödjande förmågor

De *stödjande förmågorna* är de förmågor som är nödvändiga för att upprätthålla kärnförmågorna. Om någon av dessa stödjande förmågor är otillräcklig så får det negativ påverkan på kärnförmågorna och därmed indirekt påverka den aktörsgemensamma krishanteringsförmågan. De sex stödjande förmågorna är: (1) skapa och upprätthålla situationsförståelse, (2) ha förståelse för involverade aktörer, (3) generera handlingsalternativ, (4) beslutsfattande, (5) kommunikation och informationsutbyte och (6) säker informationshantering (Figur 2).

Figur 2. De sex stödjande förmågorna.

Skapa och upprätthålla situationsförståelse avser förmågan att skapa och upprätthålla förståelse för situationen. Detta innefattar iakttagelse av faktorer i omgivningen, förståelse för vad de innebär för nuvarande situation samt förståelse för vad de innebär för vad som kommer att hända. God situationsförståelse är en förutsättning för framgångsrik krishantering, vilket ger förutsättningar för att skapa en gemensam inriktning, samordna aktiviteter och resurser och skapande av enhetliga budskap till allmänheten. Informationsutbyte via informationssystem och samverkansmöten stödjer

Titel/Title
Förmågemodell för aktörsgemensam krishantering

Memo nummer/Number
FOI Memo 7571

en delad situationsförståelse för vilka åtgärder, aktörsgemensamma eller aktörsinterna, som vidtas samt åtgärdernas effekt på krisens förlopp.

- Bedöma aktuell situation (avseende omgivning, händelsen, resurser och åtgärder)
- Bedöma möjlig utveckling av situationen
- Bedöma hur situationens utveckling kan påverka samhällets skyddsvärden
- Vidmakthålla situationsförståelse

Ha förståelse för involverade aktörer avser förmågan att ha förståelse för involverade aktörers roller. I begrepp roll ingår det generellt om aktörens uppdrag, men även uppgift, mandat, ansvar och resurser i samband med en specifik händelse. Detta omfattar även förståelsen för hur andra aktörer upplever sin roll. Förståelse för de involverade organisationernas roller generellt och i den specifika insatsen är betydelsefull för att uppnå optimal tvärssektoriell samverkan. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Ha förståelse för den egna aktörens uppdrag generellt, samt uppgift, mandat, ansvar och resurser i samband med en samhällsstörning
- Ha förståelse för hur andra aktörer ser på sitt uppdrag, uppgift, mandat, ansvar och resurser i samband med en samhällsstörning

Generera handlingsalternativ avser förmågan att skapa alternativa förslag och omfall för att lösa så väl förväntade som uppkomna händelseutvecklingar. Denna förmåga är av vikt för förmågan att anpassa inriktningar och aktiviteter i förhållande till situationens utveckling. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Skapa handlingsalternativ inklusive förutsättningar och konsekvenser samt tillhörande omfall
- Beskriva handlingsalternativ inklusive förutsättningar och konsekvenser samt tillhörande omfall
- Värdera valda handlingsalternativ

Beslutsfattande avser förmågan att, utifrån situationen, värdera och besluta om alternativ. Denna förmåga förutsätter att det finns ett arbetssätt som möjliggör att beslut kan fattas aktörsgemensamt. Det kan exempelvis handla om att individer som är direkt engagerade i det aktörsgemensamma arbetet har mandat av sina organisationer att fatta beslut. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Bereda beslut inom ramen för fastställd organisation och tid
- Identifiera vem (organisation och befattning) som har mandat att fatta beslut
- Fatta beslut inom ramen för fastställd organisation
- Kommunicera beslut till berörda aktörer

Kommunikation och informationsutbyte avser förmågan att begära, ta emot, samla in och delge information. En viktig del i detta är att kunna etablera och underhålla sociala och tekniska nätverk. Att samla in och dela information är en nödvändig förmåga för att skapa en samlad lägesbild över händelseutvecklingen och olika krishanteringsaktörers aktiviteter. Kommunikation och informationsutbyte krävs för samtliga kärnförmågor och är därmed en förutsättning för att involverade aktörer ska kunna hantera situationen. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Inhämta information
- Ta emot information
- Delge information
- Etablera och vidmakthålla kommunikationsnätverk

Säker informationshantering avser förmågan att säkerställa sekretess, integritet och tillgänglighet vid utbyte, bearbetning, nyttjande och lagring av information som kan vara känslig under en kris.

Sekretess innebär att information inte är tillgänglig eller avslöjas för någon obehörig. *Integritet* innebär att upprätthålla och säkerställa informationens noggrannhet och fullständighet.

Titel/Title
Förmågemodell för aktörsgemensam krishantering

Memo nummer/Number
FOI Memo 7571

Tillgänglighet innebär att information är tillgänglig för behöriga vid behov. Säker informationshantering avser hantering av information som förmedlas i fysisk såväl som digital form. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Säkerställa att sekretesskrav kan upprätthållas i mottagande, lagring, nyttjande och delgivning av information
- Säkerställa riktighet i den information som tas emot, lagras, nyttjas och delges
- Säkerställa ändamålsenlig tillgänglighet (intern/extern) för den information som hanteras

Förutsättningsskapande förmågor

De *förutsättningsskapande förmågorna* avser förmågor som skapar förutsättningen för genomförandet av aktörsgemensam samverkan, men som inte har en direkt påverkan på hanteringen av hur händelsen hanteras. Dessa förmågor utgör fundamentet för hur kärnförmågorna och de stödjande förmågorna manifesteras. De fyra förutsättningsskapande förmågorna är (1) aktivera ISF, (2) samordna ISF, (3) anpassa ISF och (4) avveckla ISF (Figur 3).

Figur 3. De fyra förutsättningsskapande förmågorna.

Aktivera ISF avser att initiera en aktörsgemensam krishanteringsinsats, då behovet av detta har identifierats och beslut har fattats om att samverka, besluta om vilka aktörer som ska omfattas, meddela dessa aktörer detta samt fastställa den första strukturen för krishanteringsorganisationen. Då det kan vara viktigt att komma inång så fort som möjligt med att avhjälpa en allvarlig händelse, så kan denna förmåga ha betydande påverkan på en händelses utveckling och dess konsekvenser. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Identifiera behovet och nivån av stöd, inriktning och samordning mellan olika aktörer
- Identifiera vilka aktörer som initialt behöver ingå i ISF
- Fastställa den initiala strukturen för ISF
- Besluta initierandet av ISF
- Etablera infrastruktur för ISF (organisatorisk, teknisk, fysisk)
- Kommunicera aktivering av ISF till berörda aktörer.

Samordna ISF avser att planera, samordna och stödja genomförandet av aktörsgemensam krishantering. Denna förmåga avser samordningen av det arbetet som bedrivs inom ISF och inte samordningen av de hjälpinsatser som görs för att hantera samhällsstörningen. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Planera och organisera arbetet inom ISF
- Vidmakthålla infrastrukturen för ISF (organisatorisk, teknisk, fysisk)
- Löpnande dokumentera arbetet som utförs inom ISF

Anpassa ISF avser förmågan att anpassa det aktörsgemensamma arbetet efter hur situationen utvecklar sig, dvs. att anpassa vilka aktörer som är involverade och formen för hur den tvärssektoriella samverkan genomförs. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Identifiera behov av att anpassa ISF utifrån nuvarande situation, inklusive behovet av nivån på samverkan

Titel/Title
Förmågemodell för aktörsgemensam krishantering

Memo nummer/Number
FOI Memo 7571

- Identifiera behov att anpassa ISF mot en trolig framtida situation, inklusive eventuellt behov av förändring av nivån på samverkan
- Förbereda anpassningar av ISF, avseende deltagande aktörer, genomförande och infrastruktur
- Genomföra anpassningar av ISF, avseende deltagande aktörer, genomförande och infrastruktur

Avveckla ISF avser att fatta beslut om att avsluta den aktörsgemensamma delen av insatsen när den inte längre behövs samt att verkställa beslutet med att avveckla ISF. Följande aspekter av förmågan är centrala:

- Bedöma om fortsatt aktörsgemensam hantering av samhällsstörningen behövs
- Besluta om avveckling av ISF
- Informera andra berörda om att ISF avvecklas
- Genomföra avveckling av ISF
- Utvärdera genomfört arbete inom ISF

Diskussion och slutsatser

De 14 förmågor för aktörsgemensam krishantering som presenterats i detta memo är avsedda att utgöra ett stöd för utformningen av samverkansövningar samt för att värdera insatser under dessa övningar. Förmågorna kan även bidra till diskussion om, och skapa förståelse för, vad aktörsgemensam krishanteringsförmåga faktiskt innefattar.

Avsikten med förmågorna är att det ska vara entydigt vad förmågan åstadkommer även om de är generiskt beskrivna. Det ska inte gå att misstolka vad exempelvis förmågan *Inrikta och samordna kommunikation med allmänheten och drabbade* innebär och ska åstadkomma. Beskrivningar innehåller dock inget om hur förmågorna ska realiseras, så som vilken kompetens, tekniska system och rutiner som förutsätts. För specifika kriser och krishanteringssystem är dessa förutsättningar dock värdefulla att beakta.

Förmågorna kan utgöra en utgångspunkt för att analysera effektivitet och prestation hos krishanteringssystem i framförallt samverkansövningar. Nyttjande i samband med övningar förutsätter dock att indikatorer och värderingsmetoder identifieras till respektive förmåga som ska värderas. När det gäller att identifiera indikatorer, kan de aspekter som redovisas för respektive förmåga utgöra ett stöd för att bedöma förmågans effektivitet och prestation samt för att identifiera brister.

I beskrivningarna av förmågorna föreskrivs inga mål i termer av t.ex. *hur mycket* något ska uppnås, *hur snabbt* något ska genomföras eller *till vilken grad* något ska uppfyllas. För att kunna värdera förmågorna baserat på konkreta mål, måste dessa relateras till en specifik händelse. Det är dock möjligt att utvärdera förmågorna utan konkreta mål genom exempelvis frågeställningar som ”Upplever du att det fanns en ändamålsenlig lägesbild? [JA eller NEJ]”.

En stor del av arbetet med att definiera och beskriva förmågorna har baserats på vetenskaplig litteratur (Olsén, Hallberg, Oskarsson, & Granåsen, 2020). För att säkerställa de identifierade förmågornas relevans studerades erfarenhetsrapporter från sex omfattande kriser. I dessa erfarenhetsrapporter beskrevs och diskuterades samtliga förmågorna, med ett undantag, återkommande, vilket stödjer att dessa är relevanta. Undantaget är förmågan säker informationshanteringen, som inte omnämndes i samma omfattning som övriga. En bedömning gjordes dock i efteranalysen att det kan vara svårt att särskilja på förmågan säker informationshantering och förmågan kommunikation och informationsutbyte. Ytterligare en tolkning som gjordes är att det vid tiden för de kriser som beaktades inte lades så stor vikt på säkerhet

Titel/Title
Förmågemodell för aktörsgemensam krishantering

Memo nummer/Number
FOI Memo 7571

avseende informationshanteringen, men att nya lagar och direktiv kommer att ställa allt större krav på detta även vid kriser.

Även om förmågorna framförallt har skapats för att stödja och värdera aktörsgemensam krishanteringsförmåga har de i viss utsträckning även relevans för *enskilda* aktörer. Ett exempel på detta är att beslutsfattande görs både på flera nivåer inom organisationer och i samverkan mellan flera organisationer. Dessutom berör gemensamma inriktningar eller koordineringar även ledning och genomförande av krishanteringsinsatsen inom varje enskild organisation.

Förmågorna kan vidare användas vid utformning av förmågebaserade övningar (Eriksson & Hallberg, 2019), genom att skapa förståelse för vad som behöver övas och värderas avseende aktörsgemensam krishanteringsförmåga. Förhoppningen är därmed att de 14 förmågorna ska utgöra ett bidrag för arbetet med att utveckla ett ramverk som stödjer både utformning och värdering av samverkansövningar och verkliga insatser. Ett sådant ramverk skulle kunna stödja återkoppling och lärande avseende de egenskaper av aktörsgemensam samverkan som förmågorna avspeglar.

Ett fortsatt arbete kring de förmågor som redovisas i detta memo bör inriktas på att utvärdera om dessa är praktiskt tillämpbara avseende:

- Hur väl fungerar förmågorna till att utvärdera den aktörsgemensamma krishanteringsförmågan i samband med samverkansövningar?
- Kan förmågorna och aspekterna av förmågorna användas för att värdera den aktörsgemensamma krishanteringsförmågan utan att öva?
- Hur kan dessa förmågor användas för att utforma samverkansövningar?
- Kan generiska mål och indikatorer formuleras till respektive förmåga? Det vill säga mål och indikatorer som är valida oavsett händelse, deltagare och övningsform.

Referenser

Boin, A. (2009). The New World of Crises and Crisis Management: Implications for Policymaking and Research. *Review of Policy Research*, 26, 367-377.

Eriksson, P., & Hallberg, N. (2019). Design to Fit – Morphological Analysis as a Tool for Exercise Design, In *Proc. of International Conference on Information Systems for Crisis Response and Management (ISCRAM)*, 19-22 may, Valencia, ES.

Granåsen, M., Olsén, M., & Oskarsson, P.-A. (2018). Assessing Interorganizational Crisis Response Capability - Initial Results of a Systematic Literature Review. In *Proc. of 15th International Conference on Information Systems for Crisis Response and Management (ISCRAM)*, 19-23 may, Rochester, NY, USA.

Granåsen, M., Olsén, M., Oskarsson, P. A., & Hallberg, N. (2019). Assessing Interorganizational Crisis Management Capability: A Systematic Literature Review. *International Journal of Information Systems for Crisis Response and Management (IJISCRAM)*, 11(2), 38-56.

Hallberg, N., Oskarsson, P.-A., Nordström, N., & Mcgarvey, S. (2020). *Tvärsektoriell krishanteringsförmåga*, FOI Memo 7437.

Lindbom, H., & Tehler, H. (2020). *Enhetlig terminologi kring begreppet förmåga i det förebyggande och förberedande arbetet över hela hotskalan*. Lunds universitet.

MSB (2018). *Gemensamma grunder för samverkan och ledning vid samhällsstörningar*. Utgåva 4. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB).

Olsén, M., Hallberg, N., Oskarsson, P.-A., & Granåsen, M. (2020). Exploring Capabilities that Constitute Inter-Organizational Crisis Management. *Proc. of the 17th International Conference on Information Systems for Crisis Response and Management (ISCRAM)*, 24-27 may, Virginia, USA.